

κόντων εἰς τὸ διαβόητον τάγμα τῶν Γεζουϊτῶν, ἐπεβουλεύθη τὸν θρόνον τοῦ αυτοκράτορος καὶ κατεστράφη ἐσχάτως νικηθεὶς κατὰ τὴν ἐπίθεσιν. Ἐν τῇ φίλῃ Γαλλίᾳ ὑπάρχουσι πολὺ ἐσφαλμέναι περὶ Αἰθιοπίας πληροφορίες, διαδιδόμεναι ἐκεῖ ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν προσηλυτιστῶν ιερέων, οἵτινες συνήθως διὰ τὸν προσηλυτικὸν καὶ ἐπιθετικὸν σκοπὸν παραμορφοῦνσι πᾶσαν ἀλήθειαν καὶ πᾶν δίκαιον. Ἡ Αἰθιοπία ἔχει μεγαλῆτερον πληθυσμὸν χριστιανικόν, παρ' ὅσον λέγουσιν αὐτοὶ, ἀποσιωπῶντες καὶ ὅτι τὸ πλεῖστον αὐτῆς κλίνει πρὸς τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ τοὶ ἀνῆκον προσκαίρως δι' ἑλλειψιν ὀρθοδόξων ιερέων εἰς τὴν εὐτυχιαν αἵρεσιν, καὶ παριστάνοντες ψευδῶς, ὅτι πᾶσα σχεδὸν ἡ Αἰθιοπία μετὰ τοῦ αυτοκράτορος Θεοδώρου, ἢ ἄλλου ἡγεμόνος ἐδέχθη τὸν παπισμὸν, ὡς ἐκέρυττον πρὸ τινῶν ἐτῶν.

Ἀληθῶς ὑπάρχει ἐν τῇ Τιγραίᾳ μερὶς τις Αἰθιοπῶν, οἵτινες, ἀφότου οἱ Πορτογάλλοι, περιελθόντες τὸ Εὐέλπι ἀκρωτήριον, ἐπεσκέφθησαν τοὺς τόπους τούτους τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης, παρέλαβον τινὰ ἔθιμα τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας παρὰ τῶν Πορτογάλλων ιερέων καὶ κλίνουνσι ὅπως δῆποτε εἰς ἀπομίμησιν τινὰ τῆς Παπικῆς ἐκκλησίας, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸς τὸ δογματικὸν αὐτῆς. Πιθανῶς καὶ ὁ ὑποτελὴς τοῦ Θεοδώρου ἡγεμὼν τῆς Τιγραιᾶς, ὁ ἐπιβουλεύθεις τὸν θρόνον τοῦ Αυτοκράτορος, ὑπέσχετο πολλὰ τοῖς μισσιοναρίοις, ἵνα ἔχῃ γαλλικὴν τινὰ συνδρομὴν εἰς τοὺς πολιτικούς αὐτοῦ σκοπούς· ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων τῆς Τιγραιᾶς αὐτῆς βεβαίως κλίνουνσι οἱ μὲν πρὸς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, οἱ δὲ πρὸς τὴν Κοπτικὴν. Σημειωτέον ἐνταῦθα καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τιγραιᾶς τῆς Αἰθιοπίας κατὰ τὰ ὀρεινότερα μέρη σώζονται οἱ ἀπόγονοι τῶν Ἑλλήνων ἀποίκων, φημιζόμενοι ἐν τοῖς Αἰθίοψιν ἐπὶ ἀγγινοῖα καὶ ἀνδρεία, πάντες δὲ κλίνοντες πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν. Σημειωτέον ἔτι, ὅτι εἰς τὴν Τιγραιάν, ὡς καὶ τὴν Κοντάρην, ἔρχονται πάντοτε Ἕλληνες τινες ἔμποροι καὶ τεχνῶνται ἐκ τῆς Αἰγύπτου, εὐρίσκοντες παρὰ τῶν φιλελλήνων Αἰθιοπῶν ἀδελφικὴν περιποίησιν καὶ τιμὴν.

Ἡ θρησκευτικὴ λοιπὸν τῆς Αἰθιοπίας διαίρεσις ἔχει οὕτως. Τὸ πλεῖστον μέρος κλίνει πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν, παραδεχόμενοι τὰς ἐπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους· μέρος δὲ μέγα κλίνει πρὸς τὴν Κοπτικὴν Ἐκκλησίαν καὶ μέρος μικρὸν παρεδέχθη ἔθιμά τινα τῆς παπικῆς ἐκκλησίας. Πάντες δ' οἱ Αἰθίοπες ἔχουσι κατὰ τὸ παρὸν ἱερεῖς Εὐτυχιανούς, ἢ μονοφυσίτας δι' ἑλλειψιν ὀρθοδόξων. Δύναται ἡ παπικὴ ἐκκλησία, ὡς καὶ ἡ τῶν διαμαρτυρομένων, νὰ κερδήσῃ τινὰς προσηλύτους διὰ τῶν γνωστῶν μέσων, ὡς ἐγένετο ἐσχάτως ἐν Βυζαντίῳ καὶ ἐν Θράκῃ, κινουσα, ἢ βοηθοῦσα τὰς διαίρεσεις, ἵνα ὠφεληθῇ ἐξ αὐτῶν, καὶ δαπανῶσα χρήματα, ἢ σκευωροῦσα, ὅπερ ἀνίερν, ἀπραπὲς καὶ πραγματικῶς ἀκερδὲς καθ' ἡμᾶς. Ἀλλὰ πρὸς γνῶσιν τοῦ Πανελληνίου προλέγομεν ἡμεῖς, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν Αἰθιοπῶν ἔσονται πάντοτε μεθ' ἡμῶν, μέγα δὲ μέρος μετὰ τῶν Κοπτῶν. Ἀπατῶσι λοιπὸν τὴν Εὐρώπην καὶ ἡμᾶς ὅσοι μισσιοναριοί, ἢ ἄλλοι βοηθοὶ τῶν μισσιοναρίων λαῖκοι περιπληγταὶ λέγουσιν

ἀλλ' ἀντ' ἄλλων περὶ τῆς Αἰθιοπίας, προπαρασκευάζοντες ἐπίθεσιν προσηλυτικὴν καὶ κατὰκτησιν.

Ὁ αυτοκράτωρ Θεόδωρος, ἀνὴρ εὐφυὴς, ὀξύνοος, ἀλκιμος καὶ ἐπιχειρηματικὸς καὶ πολὺ περιπονητικὸς πρὸς τοὺς φίλους, φοβερὸς δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους, θεωρεῖται ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν πάντων ὡς ὁ μόνος ἄξιος καὶ νόμιμος καὶ ἀναγκαῖος κληρονόμος τοῦ Αἰθιοπικοῦ θρόνου, καὶ πάντες φημιζοῦσιν αὐτὸν ὡς καλοῦ ἀγαθὸν καὶ ἡρωϊκὸν διὰ τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων. Ὥστε ἀπατῶνται καὶ ἀπατῶσιν ὅσοι ἀναξέρουσιν ἄλλους ὡς ἱκανωτέρους ἢ νομιμότερους τοῦ θρόνου τοῦτου ζητητάς. Ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς ἔχει ἀνάστημα ὑψηλόν, σῶμα πολὺ εὐκαμπτον, σύμμετρον καὶ ὡραῖον, χρῶμα λευκὸν μελαγχροινόν, πρόσωπον ἀνοικτόν, μέτωπον πλατὺ καὶ ὑψηλόν, κόμην μεγάλην, ὀφθαλμοὺς μεγάλους γλαυκοὺς καὶ ὡραίους καὶ χεῖρα στιβαράν, μεταχειριζομένην ἐπιτηδεύειν τὰ τρία ταῦτα ὅπλα, σπάθην, λόγχην καὶ πιστόλιον. Τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ παλαιὸν ἀνάκτορον, ὅπου διαμένει συνήθως, λογιζέται ὡς μέγιστον καὶ ὡραιότατον πάντων τῶν κτιρίων τῆς Αἰθιοπίας, ὅλον πέτρινον, ὡς τεῖχοςμα, ἔχον καὶ ἀξιολόγους κήπους. Ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς σήμερον ἔχει περίπου 50,000 τακτικὸν στρατὸν, ὀργανισμένον ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν, οἵτινες ὑποστηρίζουσιν αὐτὸν, ὡς φίλον, καὶ ὀπλοστάσια καὶ ταμεῖον πλοῦσιον καὶ καλοὺς συμβούλους. Φέρει δὲ τὸν τίτλον *Τεόδωρος Νεγκὸς Αἰθιοπιαοῦν*, ἡγουν Θεόδωρος αυτοκράτωρ Αἰθιοπίας, διότι οἱ Αἰθίοπες σώζουσι τὸ παλαιὸν ἑλληνικὸν τοῦ τόπου ὄνομα, λέγοντες, ὅτι τὸ Χαμπὲς (ὅθεν Ἀβυσσινία), εἶναι λέξις Ἀραβικὴ, σημαίνουσα *Παμφυλία*. ΕΥΘ.

ΟΙΚΟΣΗΜΟΝ ΜΥΡΑΤ.

—οοο—

Τὸ παρατιθέμενον οἰκόσημον ἀνήκει τῇ ἐκ Γαλλίας καταγομένη οἰκογενεῖᾳ Μυράτ (Murat) τῇ καὶ πρὸ μίας μόλις ἑκατονταετηρίδος ἀποκατασταθείσῃ ἐν Ἑλλάδι, κατὰ πρῶτον μὲν ἐν Κυμῳ καὶ Μήλῳ, εἶτα δὲ ἐν Θήρᾳ ὅπου μέχρι τοῦ νῦν σώζεται ὑπὸ τὸ ὄνομα Μουράτου.

I. ΔΕ-ΚΙΓ' ΑΛΛΑΔΕΣ.